

Mechila, Selicha, and Kapparah: From Tanach to the Siddur

Young Israel of Jamaica Estates

Rabbi Dr. Shlomo Zuckier

י"ג אלול ה'תשפ"ב – 09.08.22

1. מחזור ויטרי, סדר יום הכיפורים, סי' שנא [והמחזור שלנו]

ותתן לנו י"י אלהינו באהבה את יום הכיפורים הזה למחילה ולסליחה ולכפרה ולמחול בו על כל עונותינו [במחזור שלנו – מקרא קודש] זכר ליציאת מצרים:

1. Machzor Vitri, Seder Yom ha-Kippurim, 351 (and our Machzor)

And you gave us, H' our God, with love, this Yom Kippur for *Mechila* and for *Selicha* and for *Kappara* and to be *Mochel* all of our sins [in our Machzor – a day of holy calling], a commemoration of the exodus from Egypt.

Selicha and Kappara in the Torah

2. ספר ויקרא פרק ד פסוק כ

וַעֲשֵׂה לַפָּר כַּאֲשֶׁר עָשִׂה לַפָּר הַחֲטָאת כִּן יַעֲשֶׂה-לּוֹ וְכִפֵּר עֲלֵהֶם הַכֹּהֵן וְנִסְלַח לָהֶם:

2. Leviticus 4:20

He shall treat this bull as he treated the [first] bull of the purification offering; he shall treat it the same way. Thus the priest shall effect purgation for them that they may be forgiven.

3. ויקרא פרק טז פסוקים טז-יז

וְכִפֵּר עַל-הַקֹּדֶשׁ מִטְמֵאת בְּגֵי יִשְׂרָאֵל וּמִפְשְׁעֵיהֶם לְכָל-חַטֹּאתָם וְכִן יַעֲשֶׂה לְאֹהֶל מוֹעֵד הַשֹּׁכֵן אִתָּם בְּתוֹךְ טְמֵאתָם: וְכָל-אֲדָמָה לֹא-יִהְיֶה בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּבֹאֵו לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ עַד-צֵאתוֹ וְכִפֵּר בַּעֲדוֹ וּבַעֲדֵי בֵיתוֹ וּבַעֲדֵי כָּל-קִדְמַת יִשְׂרָאֵל:

3. Leviticus 16:16-17

Thus he shall purge the adytum of the pollution and transgressions of the Israelites, including all of their sins; and he shall do likewise for the Tent of Meeting, which abides with them in the midst of their pollution.

No one shall be in the Tent of Meeting when he goes in to effect purgation in the adytum until he comes out. Thus he shall effect purgation for himself and his household and for the entire congregation of Israel.

4. רש"י בראשית פרק לב פסוק כא

(כא) אכפרה פניו - אבטל רוגזו וכן (ישעיה כח יח) וכפר בריתכם את מות, (שם מז יא) לא תוכלו כפרה. ונראה בעיני שכל כפרה שאצל עון וחטא ואצל פנים כולן לשון קנאות והעברה הן, ולשון ארמי הוא הרבה בתלמוד (ב"מ כד א) וכפר ידיה, (גיטין נו א) בעי לכפורי ידיה בההוא גברא, וגם בלשון המקרא נקראים המזרקים של קדש (עזרא א י) כפורי זהב, על שם שהכהן מקנח ידיו בהן בשפת המזרק:

4. Rashi to Genesis 32:21

“I will wipe (אכפרה) his face” (Gen. 32:21) – I will undo his anger. And similarly “And your covenant will be undone (וכפר), unto death” (Isa. 28:18); [and] “you will be unable to wipe it away (כפרה)” (Isa. 47:11). It appears to me that any “כפרה” regarding iniquity or sin or regarding a face all means a language of wiping and removing. There are many cases of this in Aramaic in the Talmud – “And he wipes (וכפר) his hands” (BM 24a), “that man needs to wipe (לכפורי) his hands” (Gittin 56a). In the language of Tanach the holy bowls are called golden (כפורי) (Ezra 1:10), because the priest wipes his hands with them on the side of the bowl.

5. ספר שמות פרק לד פסוק ט

וַיֹּאמֶר אֲמֵנָה מִצָּאתַי תֵּן בְּעֵינַיִךְ אֲדֹנָי יְהוִה־נָּא אֲדֹנָי בְּקַרְבְּנוּ כִּי עִם־קִשְׁה־עֲרַף־הוּא וְסִלַּחַת לְעוֹגְנוּ וּלְחַטָּאתָנוּ וּנְחַלְתָּנוּ:

5. Exodus 34:9

And he [Moses] said: If I have found favor in your eyes, O Lord, then let the Lord go with us. Although this is a stiff-necked people, you shall forgive our iniquities and our sins and take us as your inheritance

6. Jacob Milgrom, *Leviticus*, vol. I, pp. 245,254-56

Whereas the high priest is the agent of purgation (the verb is *pi'el*, active), the Lord alone is the agent of forgiveness -hence, the verb is *niph'al*, passive. (p. 245)

Whom or what does [the *hattat*] purge? Herein lies the first surprise: it is not the offerer of the sacrifice... When the object of *kipper* is a person... it is never expressed as a direct object but requires the prepositions '*al* or *be'ad*. Both signify "on behalf of"... If not the offerer, what then is the object of the *hattat*'s purgation? The above considerations lead to only one answer: that which receives the purgative blood: the sanctuary and its sancta. By daubing the altar with the *hattat*'s blood or by bringing it inside the sanctuary (e.g., 16:14-19), the priest purges the most sacred objects and areas of the sanctuary on behalf of the person who caused their contamination by his physical impurity or inadvertent offense. (pp. 254-56)

7. ויקרא פרק יט פסוק כב

וְכִפֹּר עָלָיו הַכֹּהֵן בְּאֵיל הָאֲשֵׁם לִפְנֵי יְקֹוֹם עַל־חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְנִסְלַח לוֹ מִחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא.

7. Leviticus 19:22

With the ram of guilt offering the priest shall make expiation for him before the LORD for the sin that he committed; and the sin that he committed will be forgiven for him.

Selichah and Kapparah in Chazal

8. ויקרא פרק ה פסוק יח

(יח) וְהָבִיִּא אֵיל תְּמִים מִזֶּה־צֹאן בְּעֶרְכּוֹ לְאִשָּׁם אֶל־הַכֹּהֵן וְכִפֹּר עָלָיו הַכֹּהֵן עַל שִׁגְגָתוֹ אֲשֶׁר־שָׁגָג וְהוּא לֹא־יָדַע וְנִסְלַח לוֹ:

8. Leviticus 5:18

He shall bring to the priest a ram without blemish from the flock, or the equivalent, as a guilt offering. The priest shall make expiation on his behalf for the error that he committed unwittingly, and he shall be forgiven.

9. ספרא ויקרא - דבורא דחובה פרשה יב פרק כא הלכה ב

והוא לא ידע ונסלח לו, הא אם ידע אין מתכפר לו, הא למה הדבר דומה לעגלה ערופה, שאף על פי שנתערפה ואחר כך נמצא ההורג הרי זה יהרג.

9. Sifra, Dibbura de-Hovah 12(21):2

“And he did not know, and he is forgiven (ונסלח לו) [after bringing an *asham taluy*]” (Lev 5:18) – but if he knew [i.e. he was later informed that what he ate was certainly not kosher], he is not atoned by it (אין מתכפר לו) [and thus he now is liable to bring a *hattat* offering]. What is this matter similar to? To a broken-necked calf [which atones for a murder where the culprit is unknown], that even though it was beheaded, if the murderer is found afterwards, he is killed.

10. ספרי במדבר פרשת מטות פיסקא קנג

וה' יסלח לה, הרי שנדרה ובטלו בלבו והלכה ועשתה מזידה מנין שצריכה סליחה ת"ל וה' יסלח לה

10. Sifrei Numbers 153

“And the Lord will forgive her” (Num. 30:6) – behold, if she swore [not to do a certain act] and he annulled it in his heart, and she went and did [the forsworn act] intentionally; how does one know that she needs forgiveness? The verse says “and the Lord will forgive her.”

11. Sifrei Numbers 153

11. ספרי במדבר פרשת מטות פסקא קנג

והרי דברים ק"ו אם המתכוין לאכול בשר חזיר ואכל בשר טלה צריך כפרה וסליחה ק"ו למתכוין לאכול ואכל.
Is this not an a fortiori argument? If one intending to eat pig meat, who [unwittingly] eats lamb meat, needs atonement and forgiveness, all the more so one who intends to eat [pig meat] and eats it!

12. תלמוד בבלי מסכת זבחים דף לו עמוד ב דף לח עמוד א

אמר רבא: בר אדא מרי אסברה לי, אמר קרא: וכפר... ונסלה, זו היא כפרה זו היא סליחה.

12. Babylonian Talmud Tractate Zevahim 37b-38a

Rava said: Bar Ada my master explained to me: The verse says “and [the priest] atoned (כ.פ.ר) and [the offerer] is forgiven (ח.ל.ס)” (Lev 4:20) – atonement (כפרה) is identical to forgiveness (סליחה) (lit., “this is atonement this is forgiveness”).

13. Shlomo Zuckier, “Flesh and Blood: The Reception of Biblical Sacrifice in Selected Talmudic Sources in Comparative Context,” Yale University, 2020, pp. 192-193

The root ח.ל.ס only appears in 13 Yerushalmi and 21 Bavli passages. Of these, many simply cite biblical verses without engaging the ח.ל.ס term, others use the verb simply to indicate that a wrongdoing has been committed that requires ח.ל.ס, and others simply cite Tannaitic passages without significant analysis beyond the earlier materials.

Selichah and Kapparah in Liturgy

14. סדר רב עמרם גאון (הרפנס) סדר תפילה

סלח לנו אבינו וכו' כי פשענו כי טוב וסלח אתה. ברוך אתה ה' חנון המרבה לסלוח.

14. Seder Rav Amram Gaon, Daily Prayer

“Forgive us father, for we have sinned... for you are well-forgiving... Blessed are you Lord, gracious one who forgives greatly,”

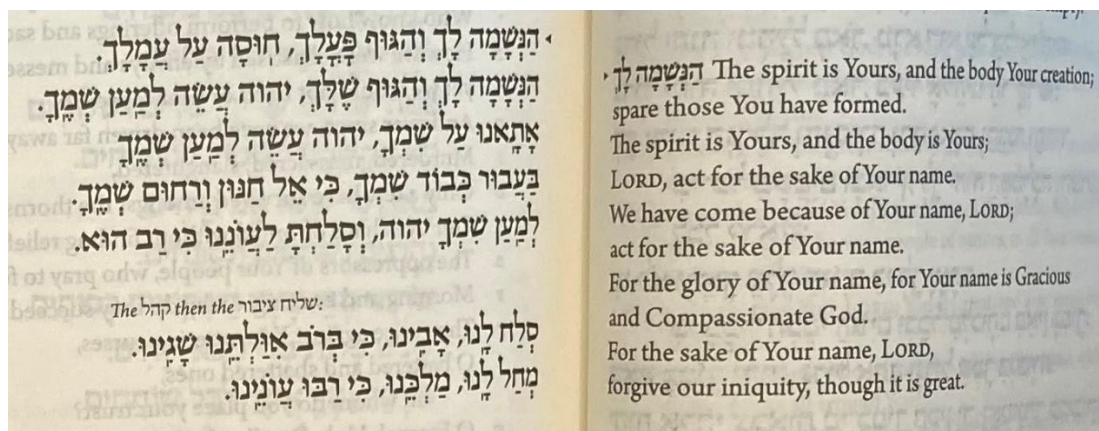
סידור אשכנז

סלח לנו אבינו כי חטאנו, מחל לנו מלכנו כי פשענו, כי מוחל וסולח אתה. ברוך אתה יקוק, חנון המרבה לסלוח.

“Forgive us father, for we have sinned... for you are well-forgiving... Blessed are you Lord, gracious one who forgives greatly,”

15. Koren Selihot Minhag Lita (selections)

15. סליחות קורן מנהג ליטא

סליחות לערב ראש השנה • 571

אל מלך יושב על כסא רחמים, מתנהג בחסידות. מוחל עונות
עמו מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים, וסליחה
לפושעים. עשה צדקות עם כל בשר ורוח, לא כרעתם תגמל.
אל, הורית לנו לומר שלש עשרה, וזכר לנו היום ברית שלש
עשרה, בהודעת לענו מקדם, כמו שכתוב, וירד יהוה בענן,
ויתעב עמו שם, ויקרא בשם יהוה:

The Selichah then the Leader:
ויעבר יהוה על־פניו ויקרא

All say aloud:
יהוה, יהוה, אל רחום וחנון, ארך אפים, ורב־חסד ואמת:
נצר חסד לאלפים, נשא עון ופשע וחטאה, ונקה:

All continue:
וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו:

קח לנו אבינו כי חטאנו, מחל לנו מלפניו כי פשענו.
כי־אתה אדני טוב וסליח, ורב־חסד לכל־קראיך:

אליך יהוה שוענו ובבקר תפלתנו תקדמך.
יהוה בקר תשמע קולנו, בקר נערך לך ונצפה.
נפשו לאדני מנחמתו לאמר מנחמתו להביר

סליחות לערב ראש השנה • 573

רחם אב על בנים, כן תרחם יהוה עלינו.
ליהוה הושיעה, על־עמך ברכתך סלה:
יהוה צבאות עמנו, משגב לנו אלהי יעקב סלה:
יהוה צבאות, אשרי אדם בטח בך:
יהוה הושיעה, המלך יעגנו ביום־קראנו:

סלח־נא לעון העם הזה כגדל חסדך
וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד־הנה:
ושם נאמר

The Selichah then the Leader:
ויאמר יהוה, סלחתי כדברך:

הטה אלהי אוזניך ושמע
פקח עיניך וראה שממתנינו, והעיר אשר־נקרא שמך עליה
כי לא על־צדקתנו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך
כי על־רחמיך הרבים:
אדני שמעה, אדני סלחה, אדני הקשיבה ועשה אל תאחר
למענך אלהי כי־שמך נקרא על־עירך ועל־עמך:

SELIHOT FOR EREV ROSH HASHANA • 570

God, King who sits upon a throne of compassion, who acts
with loving-kindness, who pardons the iniquities of His people,
passing them before Him in order; who forgives sinners and pardons
transgressors; who performs righteousness with all flesh and spirit,
do not repay their bad actions in kind. • God, You taught us to speak
thirteen attributes: recall for us today the covenant of the thirteen
attributes, as You in ancient times showed the humble one [Moses],
as is written: The LORD descended in the cloud and stood with him
there, and proclaimed in the name of the LORD: Ex. 34

The congregation then the Leader:
And the LORD passed by before him and proclaimed: Ex. 34

All say aloud:
The LORD, the LORD, compassionate and gracious God,
slow to anger, abounding in loving-kindness and truth,
extending loving-kindness to a thousand generations, forgiving
iniquity, rebellion, and sin, and absolving [the guilty who repent].

All continue:
Forgive us our iniquity and our sin,
and take us as Your inheritance.

Forgive us, our Father, for we have sinned.
Pardon us, our King, for we have transgressed.
For You, Lord, are good and forgiving,
abounding in loving-kindness to all who call on You. Ps. 86

SELIHOT FOR EREV ROSH HASHANA • 572

As a father has compassion for his children,
so, LORD, have compassion for us.
Salvation belongs to the LORD;
may Your blessing rest upon Your people, Selah!
The LORD of hosts is with us,
The God of Jacob is our stronghold, Selah!
LORD of hosts: happy is the one who trusts in You.
LORD, save! May the King answer us on the day we call. Ps. 3
Ps. 46
Ps. 84
Ps. 20

Forgive, please, this people's iniquity,
in the abundance of Your kindness,
and as You have forgiven this people from the time of Egypt until now,
and there it is said:
Congregation then the Leader:
And the LORD said, I have forgiven as you asked. Num. 14

Give ear, my God and hear;
open Your eyes and see our desolation, and the city that bears Your name,
for it is not on the strength of our righteousness
that we throw down our pleadings before You,
but on the strength of Your great compassion.
Master, hear me; Master, forgive; Master, listen and act and do not delay –
for Your sake, my God; for Your city and Your people bear Your name. Dan. 9

39 | MY RESCUER, MY GOD, MY ROCK

The Meaning of Mechila

16. Gary Anderson, *Sin: A History*, p. 27-31

In Aramaic the word for a debt that one owes a lender, *h'oba*, is the standard term for denoting sin. This term comes into Second Temple Hebrew and has the same double meaning. The idea of sin as a weight is rarely found in rabbinic Hebrew, having been replaced by the idea of sin as a debt. One can clearly see this transformation by examining how the various Aramaic translations of the biblical text (Targums) treat the phrase *nas'a a won*. In almost every instance where *nas'a*

aʿwon means “to bear the weight of a sin,” we find the Aramaic idiom *qabbel h’oba*, “to assume a debt”...

Conversely, everywhere we find *nas’a aʿwon* with the meaning “to bear away a sin,” we find the Aramaic idiom *s’baq h’oba*, “to remit a debt.” Like its English equivalent, the Aramaic verb denotes an individual who refrains from collecting on an obligation or payment that is due him. As such it connotes a gracious deed in that a right holder graciously waives his right to collect what is due.

This linguistic move is not simply that of the Aramaic Targum; it is equally well grounded in rabbinic Hebrew. In the Mishnah one who is at fault is said to be *h’ayyab*, that is, in possession of a particular *h’ob*, or debt, that must be repaid....

Let us consider four representative examples: (1) the payment of a bill [*para hov, puranut*], (2) the act of collecting payment [*gavah*], (3) the state of being indebted [*hayyav*], (4) and the act of releasing someone from the obligation to repay a debt....

(4) The act of releasing someone from the obligation to repay a debt: The verb *mah’al* means “to cancel a bond of indebtedness” in its literal sense (*s’baq* is its equivalent in Aramaic) and “to forgive a sin” in a metaphoric sense.

17. ויקרא פרק ה פסוק א

(א) וַיִּגְפֹּשׂ כִּי־תִשְׁמָעֶהָ קוֹל אֱלֹהֵי וְהָיָא לְעַד אֲזַי רָאָה אֲזַי יָדַע אִם־לֹא יִגִּיד וְנִשְׂא עֲוֹנוֹ:

17. Leviticus 5:1

If a person sins, as he has heard a public imprecation, *namely, against one who withholds testimony*. and—although able to testify as one who has either seen or learned of the matter—if he does not give information, he bears his sin.

18. תרגום אונקלוס ויקרא פרק ה פסוק א

(א) ואנש ארי יחוב וישמע קל מומי והוא סהיד או חזא או ידע אם לא יחוי ויקביל חוביה:

18. Translation of Onqelos, Leviticus 5:1

If a person is guilty, as he has heard a public imprecation, and—although able to testify as one who has either seen or learned of the matter—if he does not give information, he receives his debt.

19. תלמוד בבלי מסכת תענית דף ז עמוד ב

אמר רבי תנחום בר חנילאי: אין הגשמים יורדים אלא אם כן נמחלו עונותיהן של ישראל, שנאמר רצית ה' ארצך שבת שבות יעקב נשאת עון עמך כסית כל חטאתם סלה.

19. Babylonian Talmud, Tractate Taanit, 7b

“R. Tanhum b. Hanilai said: ‘No rain shall fall unless the sins of Israel are forgiven for scripture says, *O Lord, You have favored Your land, restored Jacob’s fortune; You have borne away Your people’s iniquity, and covered all their sins; You have withdrawn all your anger, and turned away from your rage*’ ” (Ps 85:2–4).

Liturgical Debates: Shacharit of Rosh Hashana and Musaf of Yom Kippur

20. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף יב עמוד ב

ואמר רבה בר חנינא סבא משמיה דרב: כל השנה כולה אדם מתפלל האל הקדוש, מלך אוהב צדקה ומשפט, חוץ מעשרה ימים שבין ראש השנה ויום הכפורים שמתפלל המלך הקדוש והמלך המשפט.

20. Babylonian Talmud, Berachot 12b

Rabbah bar Hinena Sabba said in the name of Rav: All year long a person prays “*ha-el ha-kadosh*,” “*melech ohev tzedakah umishpat*,” except for the ten days between Rosh ha-Shana and Yom Kippur, on which one prays “*ha-melech ha-kadosh*,” and “*ha-melech ha-mishpat*.”

21. תלמוד ירושלמי (וילנא) מסכת ראש השנה פרק ד

ר' יעקב בר אחא ר"ז חנין בר בא בשם רב צ"ל האל הקדוש ר' בא בשם אבא בר רב חונה צ"ל האל הקדוש ומרבה לסלוח.

21. Jerusalem Talmud, Rosh Hashanah 4:6

Rabbi Yaakov bar Aha, Rav Zeira Hanin bar Ba [said] in the name of Rav: 'one should say "the holy God."' Rav Ba [said] in the name of Abba bar Rav Hunah: 'one should say "the holy God, who forgives greatly.'

22. מסכתות קטנות מסכת סופרים פרק יט הלכה ד

ביום הכיפורים... וחותרם, מוחל וסולח לעוונותינו ולעונות עמו ישראל ברחמים ומכפר על פשעיהם מלך על כל הארץ מקדש ישראל ויום צום הכיפורים והזמנים ומקראי קודש

22. Tractate Soferim 19:4

On the Day of Atonement... one closes [the fourth blessing as follows: Blessed are you, O Lord, our God] forgoing and forgiving for our sins and for the sins of His nation Israel with mercy, and atoning for their violations, king of the whole earth, sanctifier of Israel and the day of the fast of atonement and the times and holy convocations.

23. סדר רב עמרם גאון (הרפנס) תפילת ערבית של ליל יום הכיפורים

כי אתה סולחן לישראל ומוחלן לשבטי ישורון ודברך אמת וקים לעד, ומבלעדיך אין לנו מלך מוחל וסולח אלא אתה. בא"י מלך מוחל וסולח לעונותינו ולעונות עמו בית ישראל ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה, מלך על כל הארץ מקדש ישראל ויום הכפורים

23. Siddur Rav Amram Gaon (9th century), Evening Prayer for Yom Kippur

For you are a forgiver to Israel and a forgoer for the tribes of Jeshurun, and your word is truth and everlasting, and without You we have no forgoing and forgiving king, only You. Blessed are you, O Lord, a King forgoing and forgiving our sins and the sins of His nation the House of Israel, who passes on our guilt every year, king of the whole earth, sanctifier of Israel and the day of atonement.

24. סידור אשכנז, מוסף ליום הכיפורים

פי אָתָּה סֹלֵחַן לְיִשְׂרָאֵל וּמוֹחֵל לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל דּוֹר וָדוֹר וּמְבַלְעֵדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אֲלָא אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְקִינָה מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לְעוֹנוֹתֵינוּ וְלְעוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וּמַעֲבִיר אֲשָׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה. מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל יוֹם הַכִּפּוּרִים:

25. הררי קדם, "בחיוב אמירת סדר העבודה ביוהכ"פ בתפלת מוסף", ד' קיא

אע"ג דשאר התפילות תקנו ג"כ כנגד הקרבנות אבל חלוקים הם ביסודם, דשאר התפילות עיקר יסודם הוא רחמי אלא שכנגד תמידים תקנום, אבל אינם כהקרבת הקרבן עצמו, וע"כ אין מזכירין בהם את קרבן התמיד, משא"כ תפילת מוסף הוי כהקרבת עצמו ובמקומו, ועצם התפלה הוא ונשלמה פרים שפתינו, ולכן רק במוסף מזכירין הקרבנות...

25. Hararei Kedem, "On Saying Seder Ha-Avodah on Yom Kippur during Musaf," p. 111

Even though in other prayers they instituted them corresponding to sacrifices, but those are fundamentally different [from Seder ha-Avodah on Yom Kippur], because the other prayers, their primary purpose is [asking for] mercy, just that they were established corresponding to the daily Tamid offerings, but they are not like the Korban itself, and therefore one does not mention the Tamid offering during them. By contrast, Musaf is as if [one is bringing] the Korban itself, in its [proper] place, and the prayer itself is "and we compensate for [lack of] bulls with our lips" (Hos. 14:3), and therefore only in Musaf do we mention Korbanot.